

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR GRAIKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Graikijos Respublikos Vyriausybė,
toliau vadinamos „Susitariančiosiomis Šalimis“,

SIEKDAMOS intensyvinti ekonominį bendradarbiavimą abiem Valstybėms ilgalaikiai naudingomis sąlygomis,
TURĖDAMOS tikslą sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms kitos
Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

PRIPAŽINDAMOS, kad investicijų skatinimas ir abipusė apsauga, remiantis šia Sutartimi, skatins individualaus
verslo iniciatyvą šioje srityje ir padės gerovės plėtotei abiejose Susitariančiosiose Šalyse,
SUSITARĖ:

1 straipsnis Sąvokos

Šios Sutarties tikslams:

1. „Investicija“ reiškia bet kurios rūšies turtą, investuotą vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus kitos
Susitariančiosios Šalies teritorijoje, su sąlyga, kad tokia investicija buvo atlikta pagal antrosios Susitariančiosios Šalies
įstatymus ir ypač, bet ne išimtinai, apima:

- a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ir kitas turtines teises, tokias kaip: hipoteka, užstatas ar turto areštas, ir kitas analogiškas teises;
- b) akcijas, dalis bendrovėje ir bendrovės obligacijas bei bet kurias kitas dalyvavimo bendrovėje formas;
- c) pretenzijas į pinigus, kuriuos naudojant buvo sukurta ekonominė vertė, ar į bet kurią veiklą pagal kontraktą, turinčią ekonominę vertę, taip pat su investicija susijusias paskolas;
- d) intelektualinės ir pramoninės nuosavybės teises, patentus, prekių ženklus, techninius procesus, know-how, goodwill ir bet kurias kitas panašias teises;
- e) koncesijas pagal viešąją teisę, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai, apdirbimui ar eksploatavimui, taip pat visas kitas teises, suteiktas įstatymu, kontraktu ar valdžios atstovų sprendimu pagal įstatymus.

Galimas investuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos investicijų kaip tokių traktavimui, su sąlyga, kad toks pakeitimas yra atliktas pagal investiciją priimančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus.

2. „Pajamos“ reiškia iš investicijų gautas sumas ir ypač, bet ne išimtinai, apima pelną, palūkanas, kapitalo apyvartos pajamas, dividendus, autorinius honorarus ir mokėjimus.

3. „Investitorius“ reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

i) fizinius asmenis, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai pagal Lietuvos įstatymus, ir asmenis be pilietybės, nuolat gyvenančius Lietuvos Respublikos teritorijoje;

ii) bet kurį ūkio subjektą, įsteigtą pagal Lietuvos Respublikos įstatymus bei įregistruotą Lietuvos Respublikos teritorijoje pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus;

iii) bet kurį ūkio subjektą ar organizaciją, įsteigtą pagal bet kurios trečiosios Valstybės įstatymus, kurią tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja Lietuvos piliečiai arba ūkio subjektai, turintys savo buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, turint omenyje, kad kontrolei reikalinga žymi nuosavybės dalis.

b) Graikijos Respublikos atžvilgiu:

i) fizinius asmenis, turinčius Graikijos pilietybę pagal Graikijos Respublikos įstatymus;

ii) juridinius asmenis, įsteigtus pagal Graikijos Respublikos įstatymus.

4. „Teritorija“ bet kurios iš Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu reiškia jos suverenią teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą, taip pat povandeninius plotus, kuriuose pagal tarptautinę teisę Susitariančioji Šalis naudojasi suverenėmis teisėmis ar jurisdikcija.

2 straipsnis Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ir pagal savo įstatymus priima tokias investicijas.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos visada yra traktuojamos teisingai ir lygiaverčiai ir naudojasi visiška apsauga bei saugumu kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Kiekviena Susitariančioji Šalis garantuoja,

kad jos teritorijoje investicijų valdymas, palaikymas, naudojimas, pasinaudojimas ar disponavimas jokia būdu nebus trukdomas vienašalėmis ar diskriminacinėmis priemonėmis.

3. Pajamoms, gaunamoms iš investicijų ir reinvesticijos atveju išplaukiančioms iš to, taikoma tokia pat apsauga kaip pirminėms investicijoms.

4. Kiekviena Susitariančioji Šalis laikosi bet kurio kito įsipareigojimo, priimto dėl kitos Susitariančiosios Šalies investicijų investicijų.

3 straipsnis

Investicijų traktavimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies investicijas traktuoja savo teritorijoje ne mažiau palankiai, nei savo investicijas ar bet kurios trečiosios Valstybės investicijas, priklausomai nuo to, kurios investicijos yra traktuojamos palankiau.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorius, dėl su investicijomis susijusios jų veiklos savo teritorijoje, ne mažiau palankiai negu savo investitorius ar bet kurios trečiosios Valstybės investitorius, priklausomai nuo to, kurie investitoriai yra traktuojami palankiau.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos nėra sudaromos taip, kad viena Susitariančioji Šalis būtų įpareigota taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams traktavimo palankumą, lengvatas ar privilegijas, atsirandančias dėl:

a) esamo ar būsimos dalyvavimo muitų sąjungoje, ekonominėje sąjungoje, regioniniame ekonominės integracijos susitarime ar panašiam tarptautiniame susitarime, arba

b) bet kurios tarptautinės sutarties visiškai ar iš dalies susijusios su apmokestinimu.

4 straipsnis

Ekspropriacija

1. Bet kurios Susitariančiosios Šalies investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje nebus eksproprijuojamos, nacionalizuojamos ir taip pat joms nebus taikomos kitos ekspropriacijai ar nacionalizacijai lygiavertės priemonės (toliau vadinama „ekspropriacija“), išskyrus atvejus, kai tai atliekama visuomenės tikslais, įstatymų nustatyta tvarka, nediskriminaciniu pagrindu ir neatidėliotinai išmokant adekvačią ir veiksmingą kompensaciją. Tokia kompensacija turi atitikti paveiktų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją, arba kada taikoma ekspropriacija tapo viešai žinoma, priklausomai nuo to, kas atsitiko anksčiau, apima palūkanas nuo ekspropriacijos datos iki apmokėjimo dienos pagal rinkos pagrindu nustatytą komercinį kursą ir yra be apribojimų pervedama laisvai konvertuojama valiuta.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taip pat yra taikomos tuo atveju, kai Susitariančioji Šalis eksproprijuoja bendrovės, įsteigtos pagal bet kurioje savo teritorijos dalyje galiojančius įstatymus, kurioje kitos Susitariančiosios Šalies investitoriai turi akcijų, turtą.

3. Investitoriai, kurių turtas eksproprijuojamas, turi teisę pagal jų turtą eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies įstatymus į nedelsiamą atitinkamų tos Susitariančiosios Šalies teisminių ar administracinių institucijų peržiūrą, ar jų atveju investicijų įvertinimas ir kompensacijos išmokėjimas buvo atliktas pagal principus, išdėstytus šio straipsnio 1 dalyje.

4. Investitoriai, minimi 1 straipsnio 3 dalies a) iii) punkte, negali pareikšti pretenzijų pagal šį straipsnį, jeigu kompensacija buvo sumokėta pagal analogišką nuostatą, esančią kitoje Lietuvos Respublikos sudarytoje investicijų apsaugos sutartyje.

5 straipsnis

Nuostolių kompensavimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai, kurių investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje patiria nuostolius dėl karo ar kito ginkluoto konflikto, ypatingos padėties įvedimo, pilietinių neramumų ar kitų panašių įvykių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pastarosios Susitariančiosios Šalies bus traktuojami tiek, kiek tai yra susiję su restitucija, apmokėjimu, kompensacija ar kitu atsiskaitymu, ne mažiau palankiai, nei pastaroji Susitariančioji Šalis traktuoja savo investitorius ar bet kurios trečiosios Valstybės investitorius, priklausomai nuo to, kurie investitoriai yra traktuojami palankiau. Iš to kylantys mokėjimai yra atliekami nedelsiant ir yra laisvai pervedami laisvai konvertuojama valiuta.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 dalies, vienos Susitariančiosios Šalies investitoriams, kurie nurodytais toje dalyje atvejais patiria nuostolius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje:

a) pastarosios šalies karinėms pajėgoms ar institucijoms rekvizavus visas ar dalį investicijų,

ar

b) pastarosios šalies karinėms pajėgoms ar institucijoms sunaikinus visas ar dalį investicijų, nesant būtinumo situacijai,

yra suteikiama restitucija ar kompensacija, kuri bet kuriuo atveju yra greita, adekvati ir veiksminga.

6 straipsnis **Investicijų ir pajamų repatriacija**

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis garantuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijų atžvilgiu neribojamą investicijų ir pajamų pervedimą.

Pervedimai atliekami nedelsiant laisvai konvertuojama valiuta pagal pervedimo dieną esantį valiutos keitimo rinkos kursą ir pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, nustatytą tvarką.

2. Tokie pervedimai ypač, bet ne išimtinai, apima:

a) kapitalą ir papildomas sumas investicijai palaikyti ar padidinti;

b) pelną, palūkanas, dividendus ir kitas einamąsias pajamas;

c) lėšas paskoloms apmokėti;

d) autorinius honorarus ir mokėjimus;

e) įplaukas, gautas pardavus ar likvidavus visą ar dalį investicijų;

f) kompensaciją pagal 4 ir 5 straipsnius;

g) personalo, nusamdyto iš užsienio dėl investicijos, neišleistus atlyginimus ir kitus apmokėjimus.

7 straipsnis **Subrogacija**

1. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje yra apdraustos nuo nekomercinės rizikos pagal garantijos teisinę sistemą, bet kuris tokio investitoriaus teisių perdavimas draudikui pagal tokio draudimo sąlygas yra pripažįstamas kitos Susitariančiosios Šalies nepažeidžiant investitoriaus teisių pagal šios Sutarties 9 straipsnį.

2. Draudikas neįgauna kitų teisių, išskyrus teises, kuriomis investitorius galėtų naudotis.

3. Ginčai tarp Susitariančiosios Šalies ir draudiko yra bandomi spręsti pagal šios Sutarties 9 straipsnio nuostatas.

8 straipsnis **Ginčų tarp Susitariančiųjų Šalių sprendimas**

1. Bet kuris ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, jeigu įmanoma, yra sprendžiamas diplomatiniais kanalais derybų būdu.

2. Jeigu ginčo neįmanoma tokiu būdu išspręsti per 6 mėnesius nuo derybų pradžios, tai bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, yra perduodamas arbitražo teismui.

3. Arbitražo teismas sudaromas ad hoc tokiu būdu: kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po vieną arbitrą ir šie du arbitrai susitaria dėl trečiosios Valstybės piliečio paskyrimo pirmininku. Arbitrai paskiriami per 3 mėnesius, o pirmininkas per 5 mėnesius nuo tos dienos, kai viena Susitariančioji Šalis pranešė kitai Susitariančiajai Šaliai, jog ji ketina perduoti ginčą arbitražo teismui.

4. Jeigu per šio straipsnio 3 dalyje nurodytus laikotarpius nebuvo atlikti reikalingi paskyrimai, tai bet kuri Susitariančioji Šalis gali, jeigu nėra kitokio susitarimo, pakviesti Tarptautinio Teismo Prezidentą atlikti reikalingus paskyrimus. Jeigu Teismo Prezidentas yra bet kurios Susitariančiosios Šalies pilietis ar kitokiu būdu negali atlikti savo funkcijų, Viceprezidentas, o jeigu jis taip pat yra bet kurios Susitariančiosios Šalies pilietis ar dėl kitų priežasčių negali atlikti minėtos funkcijos, sekantis pagal vyresniškumą Teismo narys, kuris nėra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis, kviečiamas atlikti reikalingus paskyrimus.

5. Arbitražo teismas priima sprendimus remdamasis įstatymais, ypač šia Sutartimi ir kitais svarbiais Susitariančiųjų Šalių susitarimais, taip pat visuotinai pripažintomis tarptautinės teisės taisyklėmis ir principais.

6. Jeigu Susitariančiosios Šalys kitaip nesusitaria, teismas pats nustato savo darbo tvarką.

Teismas priima sprendimus balsų dauguma. Toks sprendimas yra galutinis ir privalomas Susitariančiosioms Šalims.

7. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo paskirto arbitro ir jo atstovavimo išlaidas. Pirmininko bei kitas išlaidas Susitariančiosios Šalys apmoka lygiomis dalimis. Tačiau teismas gali savo sprendimu nurodyti, kad viena iš dviejų Susitariančiųjų Šalių apmokėtų didesnę išlaidų dalį. Šis sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

9 straipsnis

Ginčų tarp investitoriaus ir Susitariančiosios Šalies sprendimas

1. Ginčai tarp Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies, susiję su pastarosios įsipareigojimais pagal šią Sutartį dėl pirmosios Šalies investicijų, jei įmanoma, ginčo šalių sprendžiami draugišku būdu.

2. Jeigu tokie ginčai neišsprendžiami per 6 mėnesius nuo dienos, kai viena iš Šalių raštu kreipėsi dėl draugiško išsprendimo, ginčą galima perduoti bet kurios ginčo Šalies prašymu ir suinteresuoto investitoriaus pasirinkimu į Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra atlikta investicija, kompetentingus teismus arba į tarptautinį arbitražą.

Kiekviena Susitariančioji Šalis šiuo sutinka perduoti tokį ginčą tarptautiniam arbitražui ar sprendimui sutaikymo būdu.

3. Jeigu ginčas nukreiptas tarptautiniam arbitražui, suinteresuotas investitorius gali perduoti ginčą į:

a) Investicinių ginčų sprendimo centrą, įkurtą pagal Investicinių ginčų tarp valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo konvenciją, atvirą pasirašymui Vašingtone 1965 m. kovo 18 d., arbitražui ar sutaikymui pagal Papildomas priemonių taisykles, arba

b) ad hoc arbitražo teismą, steigiamą pagal Jungtinių Tautų Komisijos dėl tarptautinės prekybos teisės arbitražo taisykles (U.N.C.I.T.R.A.L.).

Bet kuris arbitražas pagal šią dalį, paprašius bet kuriai ginčo šalies, vyksta Valstybėje, kuri yra Jungtinių Tautų Konvencijos dėl užsienio arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, sudarytos Niujorke 1958 m. birželio 10 d. („Niujorko Konvencija“), Šalimi.

4. Arbitražo teismas ginčą sprendžia pagal šios Sutarties nuostatas ir tinkamas tarptautinės teisės taisykles ir principus. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiem ginčo šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis nedelsdama vykdo bet kurį tokį sprendimą ir toks sprendimas yra vykdomas pagal vietinius įstatymus.

5. Arbitražinio nagrinėjimo metu ar vykdant sprendimą ginče dalyvaujanti Susitariančioji Šalis negali reikšti pretenzijų į tai, kad kitos Susitariančiosios Šalies investitorius gavo kompensaciją pagal draudimo kontraktą dėl visos žalos ar jos dalies.

10 straipsnis

Kitų taisyklių taikymas

Jeigu kurios iš Susitariančiųjų Šalių įstatymų nuostatos ar įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, galiojantys dabar arba prisiimti vėliau tarp Susitariančiųjų Šalių be šios Sutarties, numato bendro pobūdžio ar specifines taisykles, kurios suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investicijoms palankesnę traktavimą, nei nustatyta šioje Sutartyje, tai toms taisyklėms yra teikiama pirmenybė tiek, kiek jos yra palankesnės.

11 straipsnis

Sutarties taikymas

Ši Sutartis yra taip pat taikoma bet kurios Susitariančiųjų Šalių investicijoms, atliktoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje iki šios Sutarties įsigaliojimo pagal pastarosios įstatymus. Tačiau ši Sutartis netaikoma ginčams, kurie galėjo iškilti iki jos įsigaliojimo.

12 straipsnis

Konsultacijos ir pasikeitimas informacija

Susitariančiųjų Šalių atstovai, jei yra būtina, surengia konsultacijas dėl bet kurio klausimo, iškilusio dėl šios Sutarties įgyvendinimo. Šios konsultacijos vyksta pasiūlius vienai iš Susitariančiųjų Šalių diplomatiniais kanalais sutartyje vietoje ir sutartu laiku.

Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu turi būti keičiamasi informacija, susijusia su įstatymais, taisyklėmis, sprendimais, administracine praktika, procedūromis ar politika, kurią kita Susitariančioji Šalis gali taikyti šioje Sutartyje aptartoms investicijoms.

13 straipsnis

Pakeitimai

Šios Sutarties nuostatos gali būti keičiamos bet kuriuo metu jai įsigaliojus tokiu būdu, kokiu susitaria Susitariančiosios Šalys. Tokie pakeitimai įsigalioja tuomet, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai, kad įvykdytos pagal jų įstatymus reikalingos procedūros.

14 straipsnis
Įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Ši Sutartis įsigalioja po trisdešimties dienų po to, kai Susitariančiosios Šalys apsikeičia raštiškais pranešimais pranešdamos viena kitai, jog įvykdytos reikalingos pagal jų įstatymus procedūros.

2. Ši Sutartis galioja penkiolika (15) metų. Jeigu nė viena iš Susitariančiųjų Šalių ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki jos galiojimo pabaigos nepraneša apie jos nutraukimą, ši Sutartis automatiškai pratęsiama penkiolikos metų laikotarpiams. Kiekviena Susitariančioji Šalis išlaiko teisę nutraukti Sutartį pranešdama apie tai prieš vienerius metus iki jos eilinio galiojimo periodo pabaigos.

3. Nutraukus šią Sutartį, investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties nutraukimo, aukščiau minimi straipsniai galioja dar penkiolika metų nuo jos nutraukimo.

Sudaryta Vilniuje 1996 m. liepos 19 d. dviem originaliais egzemplioriais lietuvių, graikų ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią.

Esant neatitikimams, remtis tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

GRAIKIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
